

DESIRE®

A romantic couple is shown in a bedroom. The man is shirtless, wearing an open white shirt, and is lying on a bed. The woman is wearing a purple sequined dress and is leaning over him, kissing him on the cheek. She is wearing a diamond necklace, earrings, and a ring. The background is a warm, textured wall.

Fiona Brandová
Jak odolat
pokušení

 HARLEQUIN®
TM

FIONA BRANDOVÁ

JAK ODOLAT POKUŠENÍ

PŘEKLAD

KVĚTA PALOWSKÁ

Milá čtenářko,

v červnových titulech se moji mužští hrdinové dostanou do překérní situace, kterou musí vyřešit, jinak přijdou o své postavení ve firmě, nebo je dokonce ohrožena celá dosavadní existence jejich podniku. Tak ředitel firmy v povídce Musíš se oženit! musí napravit svou pověst sukničkáře, která ho léta provázela. V romanci Jak odolat pokušení zase většinový majitel rodinného podniku čelí své roky trvající touze po bývalé milence. A v příběhu nazvaném Tvrdohlavá kráska nese úspěšný podnikatel následky divoké noci ve Vegas plné nejen hazardu a alkoholu, ale i sexu a dokonce i svatby...

Jak vidíte, moji hrdinové si za to, v jaké situaci se ocitli, mohou sami, ale ven z nesnází jim nakonec pomůže ta pravá, osudová žena.

Přeju Vám ničím nerušené, příjemné chvíle s knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Fiona Brandová

JAK ODOLAT POKUŠENÍ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
How to Live with Temptation

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Květa Palowská

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Fiona Gillibrand
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8155-3 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-8156-0 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-8157-7 (PDF)

„Ať Hospodin ti žehná a chrání tě
ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti
milostiv,
ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě
pokojem.“

Áronské požehnání, č. 6: 24 – 26

PRVNÍ KAPITOLA

Allegra Malloryová projížděla svým úžasným novým kabrioletem Miami. Než odbočila z bulváru Biscayne, pohlédla do zpětného zrcátka. Za ní hladce plul nablýskaný černý truck. Zrychlil se jí tep. Byla si téměř jistá, že majitelem obřího vozu je miliardář Tobias Hunt.

Tobias. Urostlý, drsný muž. Výška sto pětadesát, chladné šedé oči, nádherně výrazné lícní kosti a pevná brada. *Muž, se kterým před dvěma lety strávila vášnivou noc.*

Nervózně sevřela volant. Neměla nejmenší chuť pátrat, co ji tak vyvedlo z míry. Tobiase viděla naposledy předevčírem, a to na pohřbu svojí pratety Esmae. Rozumí se, že se mu vyhýbala, což nebylo nijak složité, protože na pohřeb přišla spousta lidí, a ti pak zaplnili také tetino nádherné plážové sídlo. Jenomže pak Allegře zavolal tetin právník, aby ji pozval na čtení závěti, jehož se účastnil i Tobias, čirou náhodou Esmaein nevlastní vnuk a setkání bylo nevyhnutelné.

Zastavila před semaforem. Další pohled do zpětného zrcátka potvrdil, že Tobias se stále drží v závěsu. Najednou si bezděky vybavila vzpomínky.

Vždycky si říkala, že známost na jednu noc je pro ni nepřijatelná. Přesto k ní došlo. *Navíc s posledním mužem na světě, ke kterému by se kdy přiblížila. A to ji rozčilovalo ještě teď.*

Samozřejmě doufala, že jejich vztah vydrží.

V tu dobu byla dost hloupá, aby si něco takového myslela. Do Tobiasa byla zamilovaná předchozí čtyři roky, *byl pro ni jediný* a doufala, že jejich známost by mohla být začátkem něčeho hlubšího a opravdového. Takového vztahu, jaký měli její rodiče. Odjakživa věřila, že se ho dočká, protože byla dobrý člověk a rozhodně si zasloužila lásku.

Obří černý vůz se jí v hustém provozu lepil na paty. Byl výrazně větší než její auto a měla nepříjemný dojem, že ji žene před sebou. Zamračila se do tónovaných skel, která zahalovala totožnost řidiče, ale než se auto dostalo do těsné blízkosti, zahlédla poznávací značku. Nápis *Hunts*, zkratka pro výraz Hunt Security, způsobil, že se jí sevřel žaludek a lehce ji zamrazilo. Hunt znamená anglicky „stíhat.“

Ale on mě přece nepronásleduje, řekla si v duchu. Za běžných okolností se navzájem úspěšně vyhýbali. A teď jede těsně za ní jen proto, že mají oba stejný cíl. Jedou na čtení Esmaeiny závěti.

Proti své vůli znovu pohlédla do zrcátka. Tentokrát zachytila pohyb a záblesk horkých paprsků ranního slunce odrážejících se od zatmavených skel. Opět ji zamrazilo. Tobias se teď díval přímo na ni. Nepochybně věděl, že ho pozoruje.

Najednou si uvědomila, jak je ve svém kabrioletu na očích, zatímco on se skrývá za tónovaným sklem.

Přetrvávající napětí a nejistota jednoduše pramenily ze skutečnosti, že má co do činění s Tobiasem právě ve chvíli, kdy ji trápí žal nad úmrtím tety a přirozené obavy spojené se závětí. Jedna věc je zkrátka jistá: Tobias ji *nijak* nepřitahuje a rozhodně ji nevzrušuje.

Po jediné společné noci a také vzhledem ke skutečnosti, že sotva pár dnů poté Tobiasa vyfotili s oslnivou dědičkou Francescou Messenovou, Allegru její matka – ze strachu, aby odmítnutí v dceři nezanechalo pocit *nedostatečnosti* – zaplatila profesionální

poradenskou pomoc. V zájmu úplného zotavení Allegra absolvovala ještě řadu alternativních terapií, aby se zbavila vzpomínek a uvolnila vztek.

Během jedné z nich, zaměřené na odpuštění, měla sepsat odpouštěcí prohlášení a spálit je. Najít vlídné výrazy dalo práci, ale plameny ji pobavily. Než skončila, podařilo se jí shromáždit celou řadu užitečných informací a postřehů pro vedení vlastního ozdravného zařízení. A v každém případě dosáhla svého cíle: Tobias už ji nezajímal.

Naskočila zelená. Allegra hladce projela křižovatkou a snažila se vnímat pokyny navigačního systému, který k ní promlouval výrazným britským přízvukem. Bohužel se nechávala unést hlubokým mužským hlasem do té míry, že příliš nevnímala, kam ji vlastně směřuje a samotné pokyny vzápětí pouštěla z hlavy. Naštěstí měla dobrý zrak a přímo před sebou uviděla zatáčku, kam potřebovala odbočit. O pár vteřin později zajela do podzemních garáží výškové budovy, ve které sídlila extrémně drahá právnická firma Esmaeina advokáta.

S vědomím, že Tobias se opět ocitl těsně za ní, zastavila u závory, odebrala svůj lístek a vzápětí překotně vyrazila, aby v rozlehlém prostoru našla místo. Budova, která skýtala zázemí také dalším hojně navštěvovaným institucím, stála v centru města, a navíc bylo dopoledne, takže parkoviště praskalo ve švech.

Koutkem oka zachytila vpravo pohyb. Nevěděla, jestli auto právě vjelo na místo nebo couvá, ale pro každý případ odbočila do pravého vedlejšího pruhu. Tobias pokračoval rovně. Alespoň že se jí přestal lepit na paty.

Dlouho se ale neradovala, protože vůz po pravici vzápětí zaparkoval a vystoupila z něj elegantní žena s dcerou oblečenou v sytě růžovém priléhavém triku, s vlasy vyčesanými na temeni a ozdobenými třpytivými kamínky.

Cestou si všimla billboardů upozorňujících na soutěž krásy, která se konala v centru, takže dívka byla nejspíš jednou ze soutěžících. Allegra si vybavila doby, kdy se podobných klání sama účastnila. V šestnácti byl ale se vším konec, protože odmítla nosit růžovou a umělé drahokamy: ani kdyby měla umřít. A kdyby jí někdo po smrti oblékl růžovou a umělé drahokamy, vrátila by se a strašila by ho.

Pak ji ale matka nalákala na studentskou soutěž krásy, kde bylo možné vyhrát pěkný balík peněz, který by z valné části pokryl náklady na studia, a navíc auto a diamanty. Allegra zvažovala situaci celých pět vteřin. Má do toho jít?

Vrhne se hladová lvice po lahodném kousku masa?

Nakonec to nebylo nic složitého, takže získala peníze, auto *i* diamanty. Po stříbrné korunce s křišťály nijak zvlášť neprahla, ale občas, když neměla příliš dobrý den, si ji ráda nasadila.

Plné parkoviště ji deptalo, ale neúnavně pátrala dál. Matka by na jejím místě poprosila o pomoc shůry, ale v tomto ohledu se rozcházely. Paige Malloxyová byla zhýčkanou jedinou dcerou ze staré louisianské rodiny Toussaintových a někdejší královnou krásy s titulem Miss Louisiana. Pravý klenot. Allegra ovšem zastávala názor, že Bůh má už tak dost starostí, aby opravil všechno, co lidé na světě napáchali, a nemá čas parkovat za ni auto. A tak mu sňala toto břemeno z beder a poradila si sama.

Někde tady musí být volné místo, jinak by ji přece automat nepustil dovnitř.

Jen je musí najít dřív než Tobias.

Téměř na konci plochy zachytila koutkem oka vpravo záblesk koncových světel. Nevšimla si, že by během uplynulých několika vteřin přijel další vůz, tudíž bylo zřejmé, že dotyčný odjíždí. Zároveň se mihlo další auto vlevo. Zamračila se. Tobias také zjistil, že vůz odjíždí a jeho nadupaný černý truck teď mířil rovnou k cíli.

Zaplavil ji adrenalin. Vyrostla v rodině, kde se ctíla pravidla a slušné chování bylo důležité. Její otec a čtyři starší bratři otvírali ženám dveře. Pozvánky se posílaly poštou, nikoli esemeskou; večerelo se u stolu, látkové ubrousky byly samozřejmostí; a vážné rozhovory se vedly slušně, z očí do očí.

Měla by udělat, co se sluší a patří, zdvořile počkat a dovolit mu, ať místo zabere.

Jenomže pokud jde o ni, Tobias přede dvěma lety ani v nejmenším neudělal, co se sluší a patří. Jejich noc plnou vášně proměnil v bezvýznamnou záležitost, a pak o několik dnů později všechno znevažil ještě víc, když se s ní rozešel *po telefonu*.

Semkla rty.

A pak, dřív než mohla náhlé vnuknutí zavrhnout, přidala plyn.

Tobias Hunt rázně šlápl na brzdu. Bílý kabriolet s nápisem *Madison Spa* na boku prudce vyrazil, odřízl mu cestu a hladce zaplul na *jeho* místo.

I kdyby cestou do města nápadný bílý vůz nepoznal, musel by být slepý, aby si teď nevšiml výrazné kaštanově hnědé hřívy ledabyle stažené do uzlu, jemných křivek lícních kostí a lehce zdviženého nosu napůl skrytého za obřími brýlemi.

Allegra Malloryová.

Někdejší královna krásy, kterou přední influencerka Buffy Hamiltonová na svém žebříčku s názvem „Kdo si vezme miliardáře,“ označila jako žhavou #2, přičemž sama si přisoudila umístění #1.

Možná to není informace, kterou by vyhořelý agent speciálních jednotek a následně výkonný ředitel bezpečnostního konglomerátu nutně musel znát, pomyslel si neradostně, ovšem nemohl popřít, že k jistým významným schůzkám s oběma ženami opravdu došlo.

Buffy zjevně zaujal jeho vzestup do miliardářských výšin, ke kterému došlo před šesti měsíci, když

Tobiasův rodinný svěřenecký fond konečně uvolnil jeho dědictví, a pozvala ho na luxusní jachtu jejího otce. Víkendovou párty ve dvou odmítl.

Naproti tomu Allegra, která se mu zatoulala do života před šesti lety, ho nepozvala nikdy nikam. Úplně stačilo, aby dorazila do Miami s tím svým vážným pohledem a pomalou chůzí a obrátila mu život vzhůru nohama.

Když ji míjel, právě vystupovala z auta. Zahlédl její opálené nohy a elegantní vysoké podpatky. Při pohledu na Allegru ve smaragdově zelených šatech a skvěle padnoucím přiléhavém kabátku dopřávajícím jeho očím dráždivý náznak sotva rozeznatelné rýhy mezi řadry se jeho zdeptanost nad tím, že přijde pozdě na čtení závěti, rozplynula do ztracena.

Vysunul bradu a pokusil se potlačit až příliš dobře známý mužský zájem a bzučivé napětí, které v něm Allegra pokaždé vyvolala. Jeho tělem jako by probíhala elektřina.

Déle než pět let se snažil potlačit přitažlivost, která ho oslepila, když se Esmaeina neteř poprvé objevila v Miami, pouhých několik týdnů poté, co se sem přistěhoval s Lindsay, svou dlouhodobou přítelkyní.

A tato přitažlivost se nyní zdála stejně rušivá a stravující jako přede dvěma lety, kdy se s Lindsay rozešel, *protože na Allegru nemohl zapomenout* a konečně podlehl pokušení a strávil s ní vášnivou noc.

Bylo mu jasné, že zašel příliš daleko. Zachoval se jako jeho otec, na kterého se valnou část života snažil zapomenout.

James Hunt nebyl schopen zakotvit v dobrém manželství ani v pochybném a zavrženíhodném milostném poměru. Tobiasovu matku nechával samotnou a v nejistotě a zničil jí tím život, zatímco sám putoval s nekonečnou řadou prominentních párty holek od jedné aféry ke druhé. Před patnácti lety konečně

zemřel při autonehodě a zanechal je, aby se vzchopili a začali znovu. Pro Alicii Huntovou však už bylo pozdě. Trpěla srdeční chorobou a zesnula o pouhých šest měsíců později.

Tobias četl lékařské zprávy; znal terminologii. Ani to však nic nezměnilo na skutečnosti, že jeho matka zemřela následkem zlomeného srdce.

Pomalou jel dál, ale vzpomínky na onu noc ho odváděly od pátrání po dalším volném místě.

Jasná, horká noc, na obloze zářily hvězdy. Prosklené dveře Esmaeina domu na pláži byly doširoka otevřené, aby dovnitř mohl proudit chladivý vítr od moře. Šum vln tříštících se o pobřeží a Allegra Malloryová, nahá dokonce ještě krásnější, spala jako dítě v přikrývkách pomuchlaných po společné noci.

Pevně sevřel volant a zahnal příliš živé představy, které mu připomínaly, že učinil jedinou věc, kterou odjakživa odmítal. Vstoupil do otřelé tradice Huntů, zmařil pevný a spolehlivý vztah, který prosazoval, a bezohledně vyrazil za nablýskanou celebritou, jen aby se s ní vyspal.

A jeho chyba měla následky, které ho dosud trápily, protože Lindsay, aniž o tom jeden nebo druhý věděli, byla těhotná. Jak se ukázalo, o dítě přišla den poté, co se vyspal s Allegrou. Ačkoli se horlivě snažila zprostit ho viny, Tobias si velmi dobře uvědomoval, že kdyby nevěnoval pozornost Allegriným půvabům a zůstal s Lindsay, maličké, *jeho dítě*, by možná žilo.

Před dvěma lety, sklíčený výčitkami, nešťastný z bolesti, kterou způsobil, umírnil svou touhu vrhnout se do avantýry s Allegrou, kterou podle jeho názoru jen magicky přitahovaly miliardy rodiny Huntových, a přerušil s ní všechny kontakty. Jejich jediná společná noc byla dávnou minulostí. Teď ho ale silně znervózňovalo, že Allegra bude přítomna čtení závěti.

Přijela, aby shrábla peníze.

Příchozí hovor ho vyrušil z úvah, jakou část majetku rodiny Huntových Esmae své jediné neteři zanechala. Tukl na ikonu svítící na dotykovém displeji auta a přijal hovor J.T., svého starého dobrého partáka z dob, kdy oba sloužili u armády. „Já vím, že jedu pozdě,“ zabručel. „Můj let měl zpoždění. Zdrž Phillipse, dokud nedorazím.“

K čertu se vším, jestli zmešká část schůzky. Esmae měla podíl na majetku společnosti Hunt Security. Pět procent v mnohamiliardové firmě, kterou jeho rodina svědomitě vybuodovala z ničeho, kdežto aristokrati Malloryovi v minulosti nechvalně prosluli tím, že jeho kdysi chudou rodinu jen podváděli a ovládali. Není co řešit. Musí být u toho.

J.T. se neobtěžoval skrývat netrpělivost. „Nemyslíš si, že Esmae zanechala podíl Allegře, vid’? Nakonec, jsou to akcie rodiny *Huntových* –“

„Padly do Esmaeiných rukou, protože můj děda opomněl sepsat po sňatku s ní poslední vůli, a pak bohužel náhle zemřel při lodním neštěstí.“

Opravdová ohavnost se ale odehrála o generaci dříve, a to vůči jeho pradědu Jebediahovi, který kdysi pracoval jako honák na ranči Alexandry Mallooryové, dokud se nestal spoluvlastníkem pozemků. O tři roky později, uprostřed období sucha a žhavého romáňku s Jebediahem, došlo k dělení majetku. Právníkovi, který ranč rozdělil na poloviny, se nějak podařilo přidělit Alexandře tu část, která se záhy stala jedním z nejbohatších ropných polí v Texasu. Tobiasova rodina mezitím skončila s vyprahlou půdou, která je téměř přivedla na mizinu.

Rázně ovládl netrpělivost. J.T. byl protřelý spekulant, ale jakkoli se přátelili už dlouho, ve firmě byl nováčkem a nestačil ještě vstřebat všechny podrobnosti rodinné ságy Huntových a Malloryových. „Kdyby Esmae chtěla hrát s akciemi poctivě, přijala by před dvaceti lety nabídku mého otce, že je od

ní odkoupí, ale ona odmítla. Jediná výhoda spočívá v tom, že můj děda měl dost prozíravosti a pár let před smrtí přepsal více než pětadevadesát procent majetku na mého otce, jinak by se firma Hunt Securities jmenovala Mallory Securities.“

„Ale Esmae ti přece před smrtí slíbila –“

„Tehdy jsem byl jediným dědicem z její závěti. Jenomže před dvěma lety do Miami natrvalo přesídlila Allegra, Esmae svou poslední vůli změnila a rozhodla se, že novou závěť bude držet v tajnosti.“ Tobias zamyšleně přelétl pohledem po řadách aut. „Esmae provedla změny, které se mi nebudou líbit, to jí bylo jasné. Proč by jinak nic neprozradila?“

Všiml si Allegry nastupující do výtahu a zrychlil se mu tep. Otočila se a jejich oči se střetly. Vzápětí se dveře zavřely a zdání, že mu zabrala parkovací místo jen čistou náhodou, vzalo za své.

Tobias zdolal další těsnou zatáčku, najel na rampu a vjel na nájezd do dalšího poschodí, které bude nejspíš stejně zaplněné jako to předchozí. „Akcie společnosti Hunt Security by měly připadnout mě,“ konstatoval sklíčeně, „ale pravda je, že já na rozdíl od Allegry nejsem Esmaein pokrevný příbuzný. A jakmile jde o Malloryovou, člověk nikdy neví.“

Jeho prapraděd Jebediah o tom věděl své. „Nezapomeň, že Esmae financovala Allegrino podnikání s ozdravným centrem a Allegra strávila u jejího lůžka pěkných pár měsíců.“

Na chvíli se rozhostilo ticho. „Vážně si myslíš, že připadá v úvahu, aby Allegra hrála špinavou hru? Četl jsem cosi v bulváru na internetu, ale pozor, musíme brát v potaz, kdo příspěvek napsal. Buffy Hamiltonová. Totiž, *vážně*...?“

Tobias se stěží ovládal, což bylo neobvyklé, protože sebekontrolu nikdy neztrácel, zvláště po boku svého parťáka. Strávili spolu vojenskou misi v Afghánistánu. Jestli někomu mohl věřit, že mu kryje záda, pak